

зима имъ помагаше, учеше ги да предагъ, тъчатъ и шиятъ . . . Да готвятъ дарове за сватби . . .

Българитѣ отъ всички села край планината обичаха Елица войвода и никой не смѣеше и да помисли да я издаде предъ турцитѣ.

А щомъ настѣпи китна пролѣтъ и се разлисти гора и шума, Елица събира вѣрни другари и ги повежда пакъ изъ планината. И води Елица войвода, води вѣрна дружина цѣли седемъ години.

(Свършва въ осма книжка)

Александъръ Спасовъ

СЕЛСКА УЛИЧКА

Помня уличката, гдето
гонѣхъ селскитѣ коли
и ме лаеха задъ плета
денемъ кучетата зли.

Тамъ изъ пѣсъка съ другари
чакъ до късно съмъ игралъ
и надъ зидовѣтѣ стари
зрѣли ябълки съмъ бралъ.

Помня какъ по жетва лѣте
гръмъ въ небето проехти
и се връщатъ отъ полето
морни майки и бащи...

Въ тая уличка съ торбичка
и съ тояжка съмъ вървѣлъ,
къмъ училище съмъ тичалъ,
сладка пѣсенъ съмъ си пѣлъ.

И съмъ каралъ вечеръ крави,
мокъръ отъ дъжда съмъ билъ...
Нѣма нивга да забравя
оня кжтъ рожденъ и милъ!

Асенъ Босевъ

